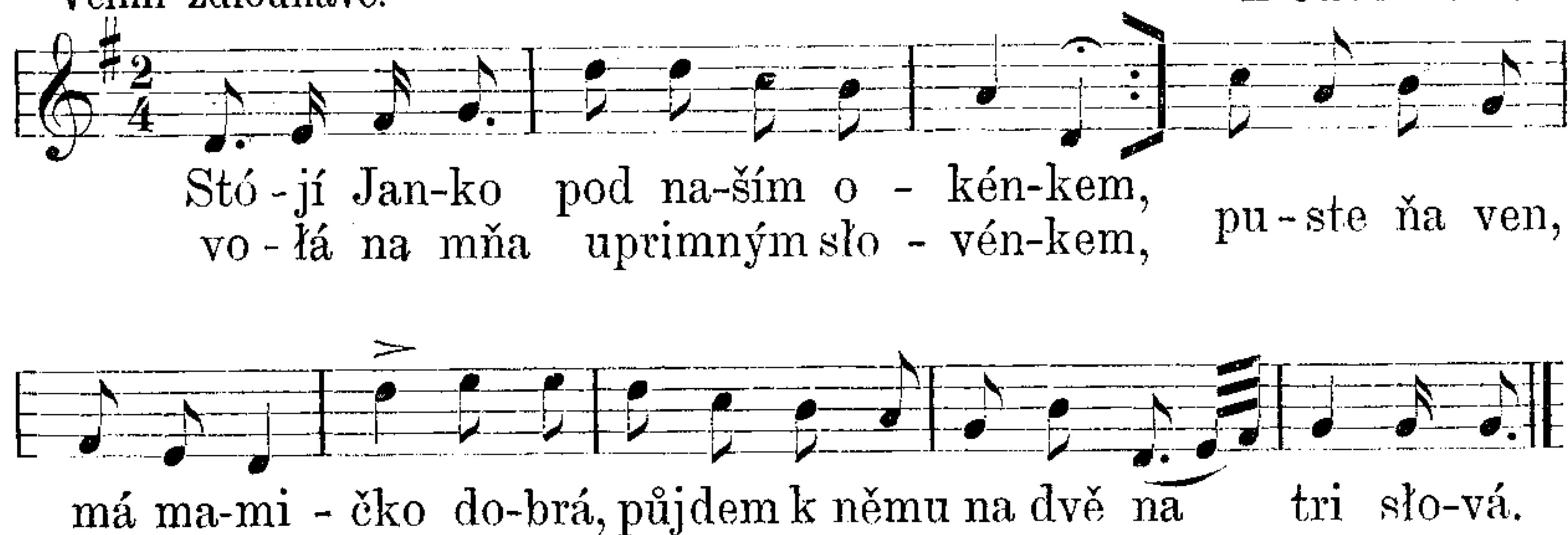

svým zla-tým pr - sténkem, má ma-ti - čko, pu - sti - te mia ven-ka,
ne-vy - dr-žím bo - le - sti sr - den-ka.

136. b)

Velmi zdlouhavě.

Z Javorníka.

Stó - jí Jan-ko pod na-ším o - kén-kem,
vo - lá na mňa uprimným slo - vén-kem, pu - ste ňa ven,
má ma-mi - čko do-brá, půjdem k němu na dvě na tri slo-vá.

136. c)

Ze St. Hrozenkova.

Sto-já chla-pci za ma-lým du-naj-kom, a můj mi - lý
stó - jí pod o - kén-kom Pus-ci - cě mňa má ma-měň - ko ven-ka,
ne - u - dr-žím bo - le - sci sr-den-ka.

Stójí Janko pod naším okénkem,
volá na mňa uprimným slovenkem:
Puste ňa ven, má mamičko dobrá,
půjdem k němu na dvě na tři slová.

Nechod' ty ven, má céro rozmiľá,
on je šelma velice podvodná;
dostane ťa, bude ťa bijávat,
nemá ťa kdo, má céro, bránívat.